

**മധുരമായ കൃടികളെ - ഈ സമയം നിരക്കാരനായ ബാബു സാകാരത്തിൽ പ്രവേശിച്ച്
നിങ്ങളെ അലക്കരിക്കുകയാണ്, ഒറ്റയ്ക്കല്ല്.**

ചോദ്യം - നിങ്ങൾ കൃടികൾ എന്തിനാണ് ഓർമ്മയുടെ ധാത്രയിൽ ഇരിക്കുന്നത് ?

ഉത്തരം - 1)കാരണം നിങ്ങൾക്കരിയാം ഈ ഓർമ്മയിലൂടെ തന്നെയാണ് നമ്മൾക്ക് വളരെ ഉയർന്ന ആയുസ്സ് ലഭിക്കുന്നത്, നാം നിരോഗിയായിത്തീരുന്നത്. 2)ഓർമ്മിക്കുന്നതിലൂടെ നമ്മുടെ പാപം നശിക്കുന്നു. നമ്മൾ സത്യമായ സർബ്ബമായിത്തീരുന്നു. ആത്മാവിൽ നിന്നും രജോ-തമോയുടെ അഴുക് ഇളക്കിപ്പോകുന്നു, അത് പവിത്രമായി മാറുന്നു. 3)ഓർമ്മയിലൂടെത്തെന്നയാണ് നിങ്ങൾ പാവനലോകത്തിൽന്നും അധികാരിയായിത്തീരുന്നത്. 4)നിങ്ങൾ അലക്കരിക്കപ്പെടുന്നു. 5)നിങ്ങൾ വളരെയധികം ധനവാനായി തീരുന്നു. ഈ ഓർമ്മ തന്നെയാണ് നിങ്ങളെ കോടിമടങ്ക് ഭാഗ്യശാലികളാക്കി മാറുന്നത്.

ഓം ശാന്തി. ആത്മീയ കൃടികൾക്ക് ആത്മീയ അച്ഛൻ മനസ്സിലാക്കിത്തതികയാണ്. ഇവിടെയിരുന്നുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ എന്താണ് ചെയ്യുന്നത്? കേവലം ശാന്തിയിൽ ഇരിക്കുകയല്ല. അർത്ഥസഹിതം ജന്താനമധ്യമായ അവസ്ഥയിലാണ് ഇരിക്കുന്നത്. നമ്മൾ എന്തുകൊണ്ടാണ് ബാബുയെ ഓർമ്മിക്കുന്നത് എന്ന ജന്മാം നിങ്ങൾ കൃടികൾക്കുണ്ട്. ബാബു നമുക്ക് വളരെ വലിയ ആയുസ്സാണ് നൽകുന്നത്. ബാബുയെ ഓർമ്മിക്കുന്നതിലൂടെ നമ്മുടെ പാപം നശിക്കുന്നു. നമ്മൾ സത്യമായ സർബ്ബവ്യൂഹം സത്തോപ്രധാനവുമായി തീരുന്നു. നിങ്ങൾ എത്രയാണ് അലക്കരിക്കപ്പെടുന്നത്. നിങ്ങളുടെ ആയുസ്സ് വർദ്ധിക്കുന്നു. ആത്മാവ് സർബ്ബത്തിന് സമാനമാവുന്നു. ഇപ്പോൾ ആത്മാവിൽ കൂടുതൽ പറ്റിയിട്ടുണ്ട്. ഓർമ്മയുടെ ധാത്രയിലൂടെ രജോ-തമോ ആയ ഏല്ലാ കരക്കും ഇല്ലാതാകും. നിങ്ങൾക്ക് ആത്മയ്ക്കും പ്രയോജനം ഉണ്ടാകുന്നു. പിന്നീട് ആയുസ്സും ഉയർന്നതാകുന്നു. നിങ്ങൾ സർബ്ബീയവാസികളായിത്തീരുന്നു വളരെ ധനവാനായി മാറുന്നു. നിങ്ങൾ കോടിമടങ്ക് ഭാഗ്യശാലികളാകും അതുകൊണ്ട് ബാബു പറയുന്നു മനനാഭവ, എന്നെ മാത്രം ഓർമ്മിക്കു. ഇത് എത്രതാരു ദേഹധാരിയുമല്ല പറയുന്നത്. ബാബുയ്ക്കു തന്റെതായ ശരീരമില്ല. നിങ്ങൾ ആത്മാക്കളും നിരാകാരികളായിരുന്നു. പിന്നീട് പുനർജന്മത്തിലേക്ക് വന്ന്-വന്ന് പവിച്ച ബുദ്ധിയിൽ നിന്നും കല്ലുബുദ്ധികളായിത്തീർന്നു. ഇപ്പോൾ വീണ്ടും സർബ്ബത്തിനു സമാനമായി മാറുന്നു. ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ പവിത്രമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ജമജമാനത്രം വൈഴ്വത്തിൽ സ്നാനം ചെയ്ത് വന്നു. ഇതിലൂടെയാണ് പാവനമാകുന്നതെന്ന് മനസ്സിലാക്കി. പകേഷ് പാവനമാകുന്നതിനു പകരം വീണ്ടും പതിതമായി കഷ്ടപ്പാടിലക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ് കാരണം ഇത് കപടമായ മായ തന്നെയാണ്, എല്ലാവർിലും അസ്ത്രം പറയുന്ന സംസ്കാരമുണ്ട്. ബാബു പറയുന്നു താൻ നിങ്ങളെ പാവനമാക്കിത്തീർക്കുന്നു പിന്നീട് ആരാൻ നിങ്ങളെ പതിതമാക്കുന്നത്? ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് അനുഭവമായില്ലോ. എത്ര തവണ ഗംഗാസ്നാനം ചെയ്തുവന്നു പകേഷ് പാവനമായില്ലെല്ലാം. പാവനമായി എക്കിൽ പാവന ലോകത്തെക്ക് പോകേണ്ടതായി വരും. ശാന്തിയാമവും സുവിഡ്യാമവുമാണ് പാവനലോകം. ഇത് രാവണന്റെ ലോകമാണ്, ഇതിനെ ദു:ഖാമമെന്നാണ് പറയുന്നത്. ഇതെല്ലാം തന്നെ സഹജമായും മനസ്സിലാക്കേണ്ടതായ കാര്യങ്ങളാണ്. ഇതിൽ യാതൊരു ബുദ്ധിമുട്ടുമില്ല. ആർക്കും കേൾപ്പിച്ചു കൊടുക്കുന്ന കാര്യത്തിലും ബുദ്ധിമുട്ടില്ല. ആരെ കാണുമ്പോഴും അവരേറാടും കേവലം ഇങ്ങനെ പറയും, സ്വയം ആത്മാവാണെന്നു മനസ്സിലാക്കി പരിഡിയില്ലാതെ ബാബുയെ ഓർമ്മിക്കു. ആത്മാക്കളുടെ പിതാവാണ് പരമപിതാ പരമാത്മാവായ ശിവൻ. ഓരോരുത്തരുടെയും ശരീരത്തിന് വേരേ-വേരേ പിതാക്കമൊരാണ്. ആത്മാക്കൾക്ക് ഒരേയൊരു പിതാവാണ്. എത്ര നല്ല രീതിയിലാണ് മനസ്സിലാക്കിത്തരുന്നത് അതും ബാബു ഹിന്ദി ഭാഷയിലാണ് മനസ്സിലാക്കിത്തരുക. ഹിന്ദി ഭാഷ തന്നെയാണ് മുഖ്യമായുള്ളത്. നിങ്ങൾ ഈ ദേവീ-ദേവതകളെയാണ് കോടിമടങ്ക് ഭാഗ്യശാലികളെന്നു പറയുന്നത്. ഇവർ എത്ര ഭാഗ്യശാലികളാണ്. ഇവർ എങ്ങനെ സർബ്ബത്തിന്റെ അധികാരികളായിത്തീർന്നു എന്നുള്ളത് ആർക്കും തന്നെ അറിയില്ല. ഇപ്പോൾ ബാബുയാണ് നിങ്ങൾക്ക് കേൾപ്പിച്ചു തരുന്നത്. ഈ സഹജമായ യോഗത്തിലൂടെ ഈ പുരുഷേഷാത്മ സംഗമയുഗത്തിൽ തന്നെയാണ് ഇതുപോലെയായി തീരുന്നത്. ഇപ്പോൾ പഴയ ലോകത്തിന്റെയും പുതിയ ലോകത്തിന്റെയും സംഗമമാണ്. പിന്നീട് നിങ്ങൾ പുതിയ ലോകത്തിന്റെ അധികാരിയായിത്തീരുന്നു. ഇപ്പോൾ ബാബു കേവലം ഇത് പറയുന്നു രണ്ടുക്കഷരം അർത്ഥസഹിതം ഓർമ്മിക്കു. ഗീതയിൽ മനനാഭവ എന്നുണ്ട്. എല്ലാവരും വായിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും അതിന്റെ അർത്ഥം ആരും മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. ബാബു പറയുന്നു എന്ന ഓർമ്മിക്കു, കാരണം താനാണ് പതിപ്പാവന, ഇങ്ങനെ പറയാൻ മറ്റാർക്കും തന്നെ സാധിക്കില്ല. ബാബു തന്നെയാണ് പറയുന്നത് എന്നെ ഓർമ്മിക്കുന്നതിലൂടെ പാവനമായിത്തീർന്ന് പാവനലോകത്തിലേക്ക് പോകും. ആദ്യമാദ്യം നിങ്ങൾ സത്തോപ്രധാനമായിത്തീർന്നു, പിന്നീട് പുനർജന്മങ്ങളും എടുത്തുവരും. ആദ്യമാദ്യം നിങ്ങൾ പാവനമാക്കിത്തീർന്നു.

ഇപ്പോൾ 84 ജമങ്ങൾക്കു ശേഷം നിങ്ങൾ വീണ്ടും പുതിയ ലോകത്തിൽ ദേവതകളാകുന്നു.

രചയിതാവിനെക്കുറിച്ചും രചനയെക്കുറിച്ചും നിങ്ങൾക്ക് അറിഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ ആസ്തികരായി മാറിയിരിക്കുകയാണ്. മുമ്പ് ജമജമാനതരങ്ങളായി നിങ്ങൾ നാസ്തികരാണ്. ബാബ കേർശ്ചിച്ചുതരുന്ന ഇരു കാര്യത്തെ മറ്റാർക്കും തന്നെ അറിയില്ല. നിങ്ങൾ എവിടേക്കു പോയാലും ആരും നിങ്ങൾക്ക് ഇങ്ങനെയുള്ള കാര്യങ്ങൾ കേർശ്ചിച്ചു തരുകയില്ല. ഇപ്പോൾ രണ്ടുംാരും നിങ്ങളെ അലക്കരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ആദ്യം ബാബ എറ്റയ്ക്കായിരുന്നു. ശരീരം ഇല്ലായിരുന്നു. മുകളിലിരുന്നുകൊണ്ട് നിങ്ങളെ അലക്കരിക്കാൻ സാധിക്കില്ലല്ലോ. ഇങ്ങനെ പറയാറുണ്ട് - ഒന്നും രണ്ടും ചേരുന്നോൾ പുന്നണാകുന്നു. ബാക്കി ഇതിൽ ഫേരണ അമ്ഭവാ ശക്തിയുടെ കാര്യമില്ല. മുകളിൽ നിന്നും പേരണയിലൂടെ ലഭിക്കുകയില്ല. നിരാകാരൻ എപ്പോഴാണോ സാകാരശരീരത്തെ ആധാരമാക്കിയെടുക്കുന്നത് അപ്പോഴാണ് നിങ്ങളെ അലക്കരിക്കുന്നത്. ബാബ നമ്മുഖ സുഖധാരമത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകുന്നു എന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ട്. ഡ്യാമാസ്സാൻ അനുസരിച്ച് ബാബ ബന്ധിതനാണ്, ബാബയ്ക്ക് ആ കർത്തവ്യമാണ് ലഭിച്ചിരിക്കുന്നത്. നിങ്ങൾ കൂട്ടിക്കർക്കു വേണ്ടി ഓരോ 5000 വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷവും വരുന്നുണ്ട്. ഇരു യോഗബലത്തിലൂടെ നിങ്ങൾ സർവ്വത്തിനു സമാനമായി മാറുന്നു. ആര്ഥാവും ശരീരവും രണ്ടും സർവ്വത്തിനു സമാനമായിത്തീരുന്നു പിന്നീട് മോശമാവുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ സാക്ഷാത്കാരം ചെയ്യുകയാണ് - ഇരു പുരുഷാർത്ഥത്തിലൂടെ നിങ്ങൾ അങ്ങനെ അലക്കരിക്കപ്പെട്ട വരായിത്തീരുന്നു. അവിടെ വികാരി ദൃഷ്ടിയിണ്ടാകുന്നില്ല. എല്ലാ അവയവങ്ങളും മറയ്ക്കുന്ന വസ്ത്രധാരണമായിരിക്കും. ഇവിടെ നോക്കു രാവണരാജ്യത്തിൽ എത്ര മോശമായ കാര്യങ്ങളാണ് പറിക്കുന്നത്. ഇരു ലക്ഷ്മി-നാരാധാരണരീതി വസ്ത്രങ്ങൾ നോക്കു എത്ര നല്ലതാണ്. ഇവിടെയുള്ളവല്ലാവരും ദേഹാഭിമാനികളാണ്. അവരെ ഒരിക്കലും ദേഹാഭിമാനികളെന്നു പറയില്ല. അവരുടെത് സ്വാഭാവിക സൗന്ദര്യമാണ്. ബാബ നിങ്ങളെ ഇവർക്കു സമാനം പ്രകൃതി ദത്തമായ സൗന്ദര്യമുള്ളവരാക്കി മാറ്റുകയാണ്. ഇന്നത്തെക്കാലത്ത് ആരും തന്നെ സത്യമായ ആഭരണങ്ങൾ അണിയുന്നില്ല. ആരക്കിലും അണിയുകയാണെങ്കിൽ തന്നെ അത് കൊള്ളല്ലയടിക്കപ്പെടുന്നു. അവിടെ (സത്യയുഗത്തിൽ) അങ്ങനെയുള്ള കാര്യമാനുമില്ല. ഇങ്ങനെയാരു അച്ചുനെ നിങ്ങൾക്ക് ലഭിച്ചിരിക്കയാണ്, ബാബയില്ലാതെ നിങ്ങൾക്ക് ഇതുപോലെയാകാൻ സാധിക്കില്ല. തങ്ങൾ നേരിട്ട് ശ്രിവബാബയിൽ നിന്നാണ് നേടുന്നതെന്ന് വളരെയധികം പേര് പറയുന്നുണ്ട്. പക്ഷേ ശ്രിവബാബക്ക് എങ്ങനെ തരാൻ കഴിയും. എന്നാൽ ശ്രമിച്ച് നോക്കു, നേരിട്ട് ചോദിച്ചോളും. കിട്ടുമോ എന്ന് നോക്കു! അങ്ങനെ പലരും പറയുന്നുണ്ട് - തങ്ങൾ ശ്രിവബാബയിൽ നിന്ന് നേരിട്ടുക്കും, ബൈഹാവിനോട് ചോദിക്കേണ്ട ആവശ്യമെന്നാണ്. ശ്രിവബാബ പേരണയിലൂടെ എന്തെ കുറിലും നൽകുമോ! നല്ല-നല്ല പശ്ചയ കൂട്ടിക്കുള്ള പോലും മായ എയ്ക്കിടക്ക് വെട്ടിമുടിക്കും. ഒന്നിനെ മാത്രം അംഗീകരിക്കും, പക്ഷേ രാശർക്കു മാത്രം എന്തു ചെയ്യാൻ കഴിയും? ബാബ പറയുന്നു എന്നിക്ക് രാശർക്കു മാത്രം എങ്ങനെ വരാൻ കഴിയും? നാവില്ലാതെ എങ്ങനെ സംസാരിക്കുവാൻ സാധിക്കും? മുഖത്തിന് മഹിമയുണ്ടല്ലോ. ശോമുവത്തിൽ നിന്നും അമൃത നേടുന്നതിനായി എത്ര ദൂരത്തു നിന്നാണ് മനുഷ്യർ ബുദ്ധിമുട്ടി എത്തിച്ചേരുന്നത്. പിന്നീട് ശ്രീനാഥ് കവാടത്തിൽ പോയി ദർശനം നടത്തുന്നു. പക്ഷേ അതിനെ ദർശിക്കുന്നതിലൂടെ മാത്രം എന്നാകാനാണ്. അതിനെയാണ് ഭൂതപുജയെന്നു പറയുന്നത്. അതിൽ ആത്മാവാനുമില്ലല്ലോ. ബാക്കി പഞ്ചത്തെ നിർമ്മിതമായ ശരീരത്തെയാണ് പൂജിക്കുന്നത് അർത്ഥം മായയെ ഓർമ്മിക്കുന്നതിനു സമാനമായി. പഞ്ചത്തെങ്ങളും പ്രകൃതിയല്ലോ. അതിനെ ഓർമ്മിക്കുന്നതിലൂടെ എന്തുണ്ടാകാനാണ്? എല്ലാവരും പ്രകൃതിയുടെ ആധാരമാണ് എടുത്തിരിക്കുന്നത്, പക്ഷേ അവിടെ(സത്യയുഗത്തിൽ) പ്രകൃതി സത്തോപധാനമായിരിക്കും. ഇവിടെ തമേരപ്പാന പ്രകൃതിയാണ്. ബാബയ്ക്ക് ഒരിക്കലും സതോപധാന പ്രകൃതി(ശരീരം) ലഭിക്കുകയില്ല. ബാബ പറയുന്നു ഇവിടെയുള്ള സാധു-സന്ധാസിമാരുടെയും ഉഖാരണം എന്നിക്കു ചെയ്യുണ്ടതായി വരുന്നു. ഞാൻ ഒരിക്കലും നിവൃത്തിമാർഗ്ഗത്തിലേക്കു വരുന്നില്ല. ഇത് പ്രവൃത്തിമാർഗ്ഗമാണ്. എല്ലാവരോടും പവിത്രമായിത്തീരണം എന്നു പറയുന്നു. അവിടെ സത്യയുഗത്തിൽ പേരിനും രൂപത്തിനുമെല്ലാം മാറ്റം സംഭവിക്കുന്നു. അപ്പോൾ നോക്കു ഇരു നാടകം എങ്ങനെയാണ് ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതെന്ന് ബാബ മനസ്സിലാക്കിത്തരുകയാണ്. രാജുടും സംഭാവം മറ്റാരാജുടേതിന് സാമ്യമായിരിക്കില്ല. ഇതെല്ലാം കോടിക്കണക്കിനു ആളുകളുടെയും രൂപങ്ങൾ വ്യത്യസ്ഥമായിരിക്കും. ആർ എന്തുതന്നെ ചെയ്യതാലും രാജുടെ സവിശേഷതകൾ മറ്റാരാജുന്നേരുപോലെയാവുകയില്ല. ഇതിനെയാണ് പറയുന്നത് പ്രകൃതിയുടെ അത്ഭുതമെന്ന്. സർഗ്ഗത്തെയാണ് മഹാത്മയുണ്ടെന്നു പറയുന്നത്. എത്ര ശോഭനീയമാണ്. മായയുടെ ഏഴു മഹാത്മകളുണ്ട് പക്ഷേ ബാബയ്ക്കു ഒരു അതഭുതമെയ്യുള്ളൂ. ഇരു ഏഴു അതഭുതങ്ങളും തുലാസ്തിലെ ഒരു തട്ടിൽ വെയ്ക്കു, സർഗ്ഗമാകുന്ന മഹാത്മയും മറ്റൊരു തട്ടിലും, ഇതിനാണ് ഭാരം കുടുക. അതേപോലെ ഒരു വശത്ത് അഞ്ചാനത്തെയും മറുവശത്ത് ഭക്തിയെയും വെയ്ക്കുകയാണെങ്കിലും അഞ്ചാനത്തിന്റെ വശത്താണ് ഭാരം

കുടുക. ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് മനസ്സിലായി ഭക്തി പറിപ്പിക്കുന്നവർ ധാരാളമുണ്ട്. അഥാനം നൽകുന്ന ആൾ ഒരേയൊരു ബാബയാണ്. അപ്പോൾ ബാബ കൂട്ടിക്കുളെ പറിപ്പിക്കുകയാണ്, അലക്കരിക്കുകയാണ്. ബാബ പവിത്രമാകുന്നതിനായി പറയുന്നോൾ - ഇല്ല, നീങ്ങൾ വികാരിയായി ജീവിക്കും. ശരൂപശ്വരാണ്ടതിലും വിഷയവെത്രണി നദിയെക്കുറിച്ച് പറയുന്നുണ്ട്. തേൻ, പഴുതാര, സർപ്പം എന്നിവയെല്ലാം കടിക്കുമെന്നുള്ളതിനെക്കുറിച്ച് പറയുന്നുണ്ട്. ബാബ പറയുന്നു നീങ്ങൾ എത്ര നിർധനരായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. നീങ്ങൾ കൂട്ടിക്കർക്കു തന്നെയാണ് ബാബ മനസ്സിലാക്കിത്തരുന്നത്. പുരുംമെയ്യുള്ള മനുഷ്യരോട് ഇങ്ങനെ നേരിട്ട് പറയുകയാണെങ്കിൽ അവർ ഹിന്ദാജിപ്പോകുന്നു. വളരെ യുക്തിപൂർവ്വം അവർക്ക് മനസ്സിലാക്കി കൊടുക്കണം. പല കൂട്ടിക്കർക്കും മനസ്സിലാക്കി കൊടുക്കുന്നതിന്റെ പിഡേകം തന്നെയില്ല. ചെറിയ കൂട്ടിക്കൾ വളരെ നിഷ്കളുകരായിരിക്കും അതുകൊണ്ട് അവരെ മഹാത്മാക്കാളിനു പറയുന്നു. നിവൃത്തിമാർഗ്ഗത്തിലുള്ള സന്ധാസിമാരെ മഹാത്മാക്കാളിനു പറയുന്നോൾ കൂഷണനാകുന്ന മഹാത്മാവ് എത്ര ഉയർന്നതാണ്. കൂഷണൻ പ്രവൃത്തിമാർഗ്ഗത്തിലുള്ള ആളാണ്. കൂഷണൻ ഒരിക്കലും ഭ്രഷ്ടംചാരത്തിലും ദൈഖ്യം ജീവിക്കുന്നത്. കൂഷണനെ ശ്രേഷ്ഠംചാരിയെന്നാണ് പറയുന്നത്. കൂട്ടിക്കർക്കിരിയാം ഇവിടെ ബാബ്ദാര രൂമിച്ചാണ്. ഇദ്ദേഹം തീർച്ചയായും സ്വയത്തെ നനായി അലക്കരിക്കുമ്പോം. ഇവരെ ഇങ്ങനെ ആരാഞ്ഞോ അലക്കിച്ചത് അവരെ എന്നിക്കും പോയി കാണണം എന്ന് എല്ലാവരെയും മനസ്സിലുണ്ടാകുമ്പോം. അതുകൊണ്ടാണ് നീങ്ങൾ ഇവിടേക്ക് റീബ്രഹം കുന്നതിനായി വരുന്നത്. ബാബയുടെ അടുത്തേക്കു വരുന്നതിനായി ഹൃദയം ആകർഷിക്കുന്നു. ആർക്കാഞ്ഞോ പുർണ്ണ നിശ്ചയമുള്ളത് അവർ പറയുന്നു, എത്ര സഹിച്ചാലും എന്തു തന്നെ സംഭവിച്ചാലും തന്നെ ഒരിക്കലും അങ്ങയുടെ കൈ ഉപേക്ഷിക്കുകയില്ല. ചിലർ രൂപ കാരണവുമില്ലാതെ തന്നെ ഉപേക്ഷിച്ചു പോകുന്നു. ഇതും ശ്യാമയുടെ കളി ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. ബാബയേം വിടപിയുന്നു അമീവാ ദൈവവോഴ്സ് ചെയ്യുന്നു.

ബാബയ്ക്കരിയാം ഇവർ രാവണന്റെ വംശത്തിലുള്ളവരാണ്, കല്പകല്പം ഇങ്ങനെന്നതെന്ന ചെയ്യുന്നു. പിലർ പിന്നീട് തിരിച്ചുവരുന്നു. ബാബ മനസ്സിലാക്കിത്തരുന്നു ബാബയുടെ കൈ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിലും പദവി കുറയുന്നു. സമൂഹത്തിലേക്ക് വന്ന് പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യുന്നു - നീങ്ങൾ ഇങ്ങനെന്നെയാരു അച്ചുനെ ഒരിക്കലും ഉപേക്ഷിക്കില്ല. പക്ഷേ മായാരാവണനും ഒട്ടും കുറവല്ല. പെട്ടെന്നു തന്നെ തന്നിലേക്ക് പിടിച്ചു വലിക്കുന്നു. പിന്നീട് സമൂഹത്തെക്കു വരുമ്പോൾ മനസ്സിലാക്കി കൊടുക്കുന്നു. ബാബ ഒരിക്കലും വടിക്കാണ് അടിക്കുകയില്ല. ബാബ പിന്നെയും സ്വന്നേഹത്താട്ടാട്ടെന്നും മനസ്സിലാക്കിത്തരുന്നത്. നീങ്ങളെ മായയാകുന്ന മുതല വിചുങ്ഗമായിരുന്നു, രക്ഷപ്പെട്ട തിരിച്ചുവന്നത് എത്ര നനായി. മുറിവേറ്റു കഴിത്താൽ പദവി കുറയുന്നു. ആരാഞ്ഞോ സദാ എക്കരസത്തോടെയിരിക്കുന്നത് അവർ ഒരിക്കലും വിട്ടുപോകില്ല. ഒരിക്കലും കൈ ഉപേക്ഷിക്കുകയില്ല. ഇവിടെ നിന്നും മരിച്ച് ബാബയെ ഉപേക്ഷിച്ച് മായാരാവണന്റെ മരിക്കുവേണ്ടിയായിരുന്നതാൽ അവരെ മായ ഒന്നുകൂടി ശക്തമായി മർദ്ദിക്കുന്നു. ബാബ പറയുന്നു താൻ നീങ്ങളെ എത്രയാണ് അലക്കരിക്കുന്നത്. നല്ലതായി മുന്നോട്ടോണ് മനസ്സിലാക്കിത്തരുന്നത്. ആർക്കും ആദിവാസി നൽകരുത്. കുടം കൊണ്ട് എഴുതിയവരുണ്ട് പക്ഷേ അവർ വിശേഷം പശയതുപോലെയായിരുന്നു. മായ വളരെയധികം ശക്തിശാലിയാണ്. മുക്കിനും ചെവിക്കും പിടിച്ചു വളരെയധികം ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ ബാബ നീങ്ങൾക്ക് അഞ്ചുന്നതിന്റെ മുന്നാമത്തെ നേത്രം നൽകുന്നു അതുകൊണ്ട് വികാരിച്ചുകൂടിയുണ്ടാകരുത്. പിശവത്തിന്റെ അധികാരിയായിരുന്നു എങ്കിൽ തീർച്ചയായും പ്രയത്നിക്കണമ്പോം. ഇപ്പോൾ നീങ്ങൾ ആത്മാവും ശരീരവും രണ്ടും തമോപ്രധാനമാണ്. കൂർപ്പിയിരിക്കുകയാണ്. ഈ കൂർപ്പിയെ സൗമ്യമാക്കുന്നതിനു വേണ്ടി ബാബ പറയുന്നു എന്നെ മാത്രം ഓർമ്മിക്കണം. നീങ്ങൾക്ക് ബാബയെ ഓർമ്മിക്കുവാൻ സാധിക്കുമ്പോൾ, എന്നൊ നീങ്ങൾക്ക് ലജ്ജ തോന്നുന്നില്ല. ഓർമ്മിച്ചില്ലെങ്കിൽ മായയാകുന്ന ഭൂതം നീങ്ങളെ വിചുങ്ഗമാം. നീങ്ങൾ എത്ര മോശക്കാരായിരുന്നു, രാവണരാജ്യത്തിൽ വികാരത്തിലും ജീവമെടുക്കാത്തവരായി ആരും തന്നെയില്ല. അവിടെ സത്യയുഗത്തിൽ വികാരത്തിന്റെ പേരു തന്നെയില്ല, രാവണനില്ല. രാവണരാജ്യം ദാപരയുഗം മുതൽക്കാണുണ്ടാകുന്നത്. പാവനമാക്കി മാറ്റുന്നയാൾ ഒരേയൊരു ബാബയാണ്. ബാബ പറയുന്നു കൂട്ടിക്കുളേ ഇംഗ്രേസു ജീവം മാത്രം നീങ്ങൾക്ക് പവിത്രമായിരുന്നുണ്ട്. പിന്നീട് വികാരത്തിന്റെ കാര്യം തന്നെയാണ്. അത് (സത്യയുഗം) നിർവ്വികാരലോകമാണ്. നീങ്ങൾക്കരിയാം നമ്മൾ പവിത്ര ദേവതകളായിരുന്നു പിന്നീട് 84 ജീവങ്ങളെടുത്തുതെന്നതുത് താഴേക്ക് പതിച്ചു. ഇപ്പോൾ പതിതരാണ് അതുകൊണ്ടാണ് വിളിക്കുന്നത് ശിവബാബു തന്നെ വന്ന് ഈ പതിതലോകത്തിൽ നിന്നും മുക്തമാക്കു. ഇപ്പോൾ ബാബ വന്ന് പറയുമ്പോഴാണ് നമുക്ക് മനസ്സിലാകുന്നത് ഇത് പതിതമായ ജോലിയാണെന്ന്. ആദ്യം നീങ്ങൾ രാവണരാജ്യത്തിലാണെന്നുള്ളത് മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നില്ല. ഇപ്പോൾ ബാബ പറയുന്നു സുവഡാമത്തിലേക്കു പോകണമെങ്കിൽ അപവിത്രമാകുന്നത് ഉപേക്ഷിക്കണം. അരക്കല്പം നീങ്ങൾ അഴുക്കുള്ളവരായിരുന്നു. ശിരസ്സിൽ ധാരാളം പാപത്തിന്റെ ഭാരമുണ്ട്, നീങ്ങൾ എന്നെ ധാരാളം ആക്രോഷപിക്കുകയും ചെയ്തു. ബാബയെ ആക്രോഷപിക്കുന്നതിലും ധാരാളം പാപം വർദ്ധിച്ചു. പക്ഷേ

இதும் ஸ்யாமயிலுக்கு பார்டான். நினைவு அத்தூக்கஸ்க்கு 84 ஜெட்டிரீஸ் பார்ட் லவிசிட்டுள்ள, அதற்கு அல்லிக்கூக் கூடிய வேளை. ஓரோருத்தர்க்கும் அவரவருடைய பார்ட் அல்லிக்களை. பினீக் எடுத்தினான் நினைவு கருயுமான்ற! ஸத்யாஶ்ரத்திற் அறும் தனை கருயுமில்லை. பினீக் எப்போசானோ ஜனாந்திரின்றி ஒரு பூர்த்தீகரிக்கப்படுமான்ற அபோவு வீணையும் கருயானும் குவிக்கானும் அதற்குக்கூடிய மோஹாஜீத்திரீஸ் கமதைக்குரிச்சும் நினைவு கேட்டிடுள்ளது. இது ஏரு தெருாய் உடாவரளமான் உள்ளக்கியிரிக்குமான்ற. ஸத்யாஶ்ரத்திற் அதற்கும் குற்றமளவுடைய பார்டிக்கூனில்லை. மோஹாஜீத்தாக்கி மாருமான்ற ஏரேயாரு ஸ்வாவயான். நினைவு பறமபிதா பறமாத்மாவின்றி அவகாசிக்குதாயித்தீருக்கிறான். ஸ்வாவயான் நினைவை விஶவத்திரீஸ் அயிகாதியாகவி மாருமான்ற. ஸயதேந்தாடு சோதிக்களை நம்முல் அத்தூக்கஸ் ஸ்வாவயா அவகாசிக்குதானோ? ஸ்வாக்கி ஹதிக்கமாய் பரிபீல் எடுத்தானுக்கூடது? இன்னதெக்காலத்தை பதித்தரைய மனுஷ்யருடை முவல் போலும் காளான் பாடில்லை. குட்டிக்கஸ்க்கு காளிச்சு கொடுக்கானும் பாடில்லை. ஸ்வாவயியில் எப்போசாலும் மனஸ்ஸிலாக்களை நம்முல் ஸஂஸ்மயாஶ்ரத்திலான். ஏரேயாரு ஸ்வாவய மாட்டும் ஓர்முக்களை, முட்டாரையும் தனை கள்கிடும் காளாதிரிக்களை. நம்முல்க்கு பூதியலோகத்தை தனை வேளை காளான். நம்முல் ஓவதக்குலாவான் போகுமாவரான் அதூகொள்க்கு பூதிய ஸஂஸ்மயத்தை தனை காளானோ. பஷய ஸஂஸ்மயங்களை கள்கிடும் காளாதிரிக்களை. இதெல்லாம் தனை ஸ்வம்மாயித்தீரானுக்கூட்டான். நம்முல் ஏற்கூட்கான் வான்று, ஏற்கூட்கூடு தனை திரிகை போவுகியும் வேளை. ஸ்வாவய ஏரேயாரு தவளை வான்று திரிகை கொள்கூபோகுமானு. இதினை ஶிவஸ்வாவயே கொப்புக்கூடு விவாஹாலோக்கூட்டத்தையும் பரியுமானு. எல்லாவரும் ஶிவஸ்வாவயுடைய மக்களான். ஸ்வாவய விஶவத்திரீஸ் சுக்கவர்த்திப்புவு நக்குமானு, மனுஷ்யங்கள் நினைவும் ஓவத்தையாக்கி மாருமானு. அதுபோல் விஷங் சீரியிருமானு, எப்போவு அமூதான் பூர்த்தை வருமான்ற. ஶரி.

വളരെക്കാലത്തെ വേർപാടിനു ശേഷം തിരിച്ചു കിട്ടിയ മധുരമധുരമായ കൂട്ടികൾക്ക് മാതാവും പിതാവുമായ ബാപ്പാദയുടെ സ്ത്രേഹസ്മരണയും പുലർകാലവന്നവും ആത്മീയ അച്ഛൻറെ ആത്മീയ കൂട്ടികൾക്ക് നമസ്കാരം.

ယାରଣ୍ୟକୁଳଙ୍କ ମୁଖ୍ୟମାତ୍ର ସାରଂ -

1. സ്വയന്ത്ര സംഗമയുഗ നിവാസിയാണെന്നു മനസ്സിലാക്കി നടക്കണം. പഴയ സംബന്ധങ്ങളെ കണക്കിട്ടുകാണാതിരിക്കണം. ബുദ്ധിയിലുണ്ടായിരിക്കണം നമ്മൾ ഒറ്റയ്ക്കാണ് വന്നത് തിരികെ പോകുന്നതും ഒറ്റയ്ക്കാണ്.
  2. ആത്മാവിനെയും ശരീരത്തെയും പവിത്രമാക്കി മാറ്റുന്നതിനായി അഞ്ചാനത്തിന്റെ മുന്നാമത്തെ നേരത്തിലും കാണുവാനുള്ള അട്ടാസം ചെയ്യണം. വികാരി ദൃഷ്ടിയെ ഇല്ലാതാക്കണം. അഞ്ചാനയോഗത്തിലും സ്വയന്ത്ര അലക്കരിക്കണം.

വരദാനം:- മെന്താലു സ്ഥിതിയിലിരുന്ന് അലറകിക വിധിയിലുടെ വിനോദം ആശോഷിക്കുന്ന ബാബക്ക് സമാനരായി ഭവിക്കേണ്ട്.

ஸங்மயுගத்தில் ஓர்மூசிகிழகு என்றால் வொயக்க ஸமாநமாகுக். ஹத் ஸங்மயுகத்திலீர் மங்கலமாள். நல்போலெ அரேலாஷிக்கு பகைசு வொயயுமாயி மிலங் நடத்திக்கொள்க்கு அரேலாஷிக்கு. கேவலம் வினோட்டத்தின் வேண்டியல் மரிசு மற்றால்வரயாயிருந் வினோடம் அரேலாஷிக்கு. அலாக்கிக் வியிறிலுட அலாக்கிக்கதயுட வினோடம் அவினாஶியாயி மாருந். ஸங்மயுகத்திலெ டீபாவலியுட வியி- பழய களைக்குக்கீ அவஸானிப்பிக்குக், ஓரோ ஸகல்பம், ஓரோ னிமிஷவும் பூதியத் அல்தமா அலாக்கிக்கமாயிரிக்களோ. பழய ஸகல்பம், ஸாலாவ-ஸாங்க்காரம், வெருமாட்ரீதி ஹபயெல்லாம் ராவளெற்க கடமாள், ஹவயை ஏரு டூஸஸகல்பத்திலுட ஸமாப்தமாகு.

സോഗൻ:- കാര്യങ്ങളെ നോക്കുന്നതിന് പകരം സ്വയത്തെയും ബാബെയെയും നോക്കുക.